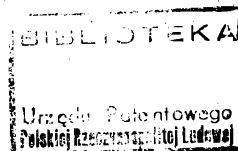

Warszawa, 15 kwietnia 1935 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 21191.

Kl. 72 d, 17/06.

Teofil Opiela
(Nowy Bytom, Polska)
i Jan Zajonc
(Rybnik, Polska).

Szrapnel.

Zgłoszono 11 października 1933 r.
Udzielono 4 marca 1935 r.

Niniejszy wynalazek dotyczy szrapnela, w którym część lotek zawiera materiał wybuchowy i, opadając na ziemię, wybucha, wskutek czego otrzymuje się większe pole rozrzutu.

Na rysunku dla przykładu przedstawiono szrapnel według wynalazku.

Fig. 1 przedstawia przekrój podłużny szrapnela, fig. 2 — przekrój poprzeczny, fig. 3 — przekrój podłużny lotki, zawierającej materiał wybuchowy, fig. 4 — pionowy przekrój zapalnika lotki wybuchowej wraz z umieszczonym lontem, fig. 5 — przekrój poziomy lotki, zawierającej materiał wybuchowy.

Szrapnel, jak zwykle, składa się z cien-

kiej skorupy *a*, wewnątrz której znajduje się przepona *d*, rurka ogniowa *c*, zapalnik o działaniu podwójnym *b*, ładunek wybuchowy *e* z czarnego prochu i odpowiednia ilość lotek, przyczem część lotek według wynalazku posiada wewnątrz materiał wybuchowy.

Każda z lotek, zawierających materiał wybuchowy, jest wykonana z żeliwa na wzór granatów ręcznych, obronnych i posiada zapalnik czasowy w postaci lontu, połączonego z jednej strony z materiałem wybuchowym lotki, z drugiej zaś strony z wnętrzem środkowej rurki ogniowej szrapnela.

Oko każdej lotki nabitej materiałem wy-

buchowym jest zakryte zapomocą dwóch płytek *j* i *k*, wkręconych w to oko tak, iż pozostaje pomiędzy nimi wolna przestrzeń, w której mieści się lont. Każda z płytek *j* i *k* posiada otwór. W otwór zewnętrznej płytki *k* jest wkręcona rurka *g*, której drugi koniec jest wkręcony w rurkę ogniową szrapnela. Przez rurkę *g* i otwór w płycie *j* przechodzi lont *l*, przyczem wewnątrz każdej lotki jest uszczelnione smołą, umieszczoną pomiędzy płytkami *j* i *k*.

Pomiędzy lotkami, nabitemi materiałem wybuchowym, są umieszczone zwykłe lotki szrapnelowe, a wolna przestrzeń pomiędzy lotkami zalana smołą lub kałafonją.

Działanie takiego szrapnela jest zrozumiałe z opisu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Szrapnel, służący do osiągnięcia większego pola rozrzutu odłamków, znamienny tem, że część jego lotek jest nabita materiałem wybuchowym.

2. Szrapnel według zastrz. 1, znamienny tem, że każda z lotek, nabitych materiałem wybuchowym, jest wykonana z żeliwa na wzór granatów ręcznych, obronnych i połączona lontem z rurką ogniową szrapnela.

3. Szrapnel według zastrz. 2, znamienny tem, że oko każdej lotki, nabitej materiałem wybuchowym, jest zakryte zapomocą dwóch płytek wkręcanych do tego oka, przyczem obie płytki posiadają otwory do przepuszczenia lontu.

4. Szrapnel według zastrz. 3, znamienny tem, że do zewnętrznej płytki każdej lotki jest wkręcona rurka, wkręcona drugim końcem w rurkę ogniową szrapnela, przyczem przez tę rurkę przechodzi lont, przenoszący płomień na ładunek wybuchowy lotki.

Teofil Opiela.
Jan Zajonc.

Fig. 1.

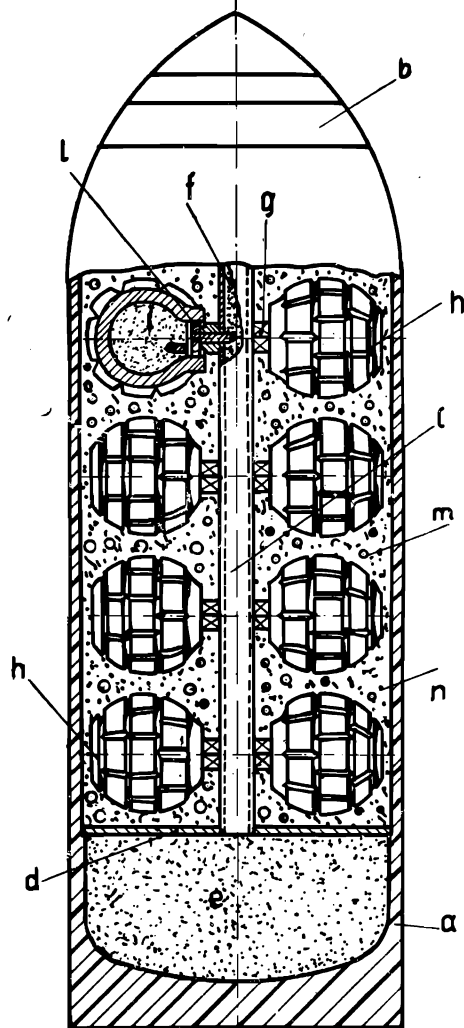

Fig. 2.

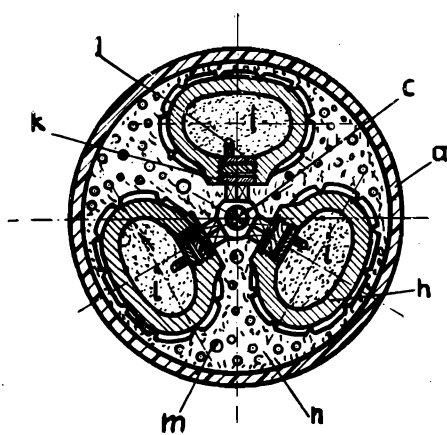

Fig. 3.

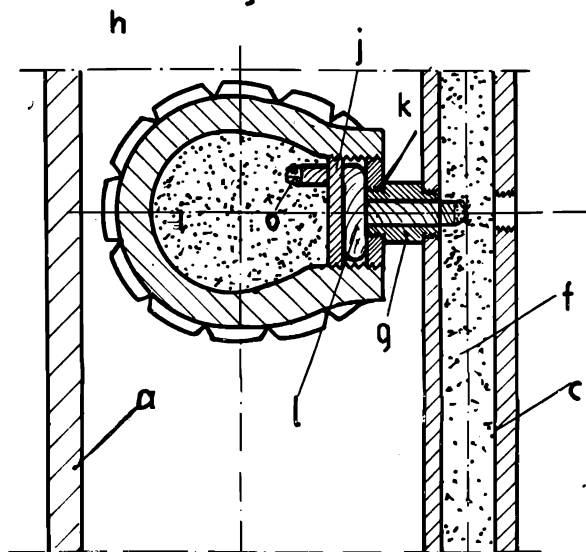

Fig 4.

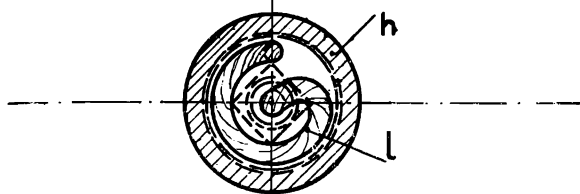

Fig. 5.

